

Studietur til Argentina og Brasilien

6.-20. januar 2012

*Arrangeret af DLBR Slagtekalve og Dansk Kødkvæg
i samarbejde med Niels Damsgaard og Martin Jespersen*

Studietur til Argentina og Brasilien 6.-20. januar 2012

Fredag den 6. januar 2012

Vi var 38 forventningsfulde deltagere, der mødtes i Københavns Lufthavn fredag den 6. januar 2012. Vejret i Danmark var køligt med 2-5 grader og lidt sol. Skønt for de, der har dyr derhjemme, at der ikke er hård frost så vandet kan fryse og give bøvl, mens vi er i Sydamerika. Deltagerne kom fra både Jylland, Sjælland og Falster.

Turen var arrangeret af DLBR Slagtekalve og Dansk Kødqvæg sammen med Niels Damsgaard Hansen fra ndhtxfoto. Han har en fortid som kvægbruger og ansat hos Dansk Jersey samt som chefredaktør i Fagbladsgruppen, og kender derfor en del til landbrugets forhold. Niels samarbejder om ture til Argentina med Martin Jespersen, der bor i Argentina og arbejder freelance for blandt andre Lego-koncernen.

Vi rejste først fra København til Madrid. Her ventede vi fem timer, før vi skulle flyve 12 timer mod Buenos Aires – hovedstaden i Argentina. Vi fik noget at spise, og nogle fik et slag whist!

Lørdag den 7. januar 2012

Lørdag formiddag landede vi i Buenos Aires. Vi var lidt trætte – man sover jo ikke optimalt i en flyver med kun ét sæde at vride sig i, og uden at kunne ligge ordentligt ned. Ved lufthavnen blev vi modtaget af Martin Jespersen, som bor i Argentina. Hans farfar rejste herover og blev farmer ved Nechochea ca. 500 km syd for Buenos Aires. Vi fandt hurtigt ud af, at det er super at have en person, der kan tale spansk – og dansk. Der er nemlig ikke mange, der kan tale engelsk her!

Efter vi var blevet indkvarteret på et centralt hotel i Buenos Aires og havde fået et tiltrængt bad og frokost, var vi på en tre timers byrundtur i bus. Her så vi de vigtigste steder, som f.eks. præsidentpaladset, domkirken og Evitas grav. Evita (Eva Peron) er begravet på en kirkegård midt i Buenos Aires. Der er 5 hektar, hvor der er begravet ca. 350.000 mennesker. Der er ikke flere gravpladser, men familier kan dog vælge at sælge deres gravsted. Pladsen ved siden af Evita er til salg til en pris på 250.000 US-dollars!

Begge billeder er fra Evitas gravplads midt i Buenos Aires.

Søndag den 8. januar 2012

"Løbeklubben", som kun bestod af tre friske, startede denne morgen kl. 7.00 med en løbetur rundt i det centrale Buenos Aires. Dagen var afsat til sightseeing på egen hånd. Vi delte os i grupper, alt efter hvad vi havde lyst til at se. Nogle var inde for at se præsidentpaladset og havneområdet, mens andre gik på gågaden og i bymidten. Der var varmt – ca. 35 grader.

Da vi mødtes på hotellet kl. 18.00, var de fleste blevet noget solbrændte i hovedet og på armene – solen står meget højt. Det blev oplyst, at Buenos Aires ligger på samme sydlige breddegrad, som Gibraltar (Sydspanien) ligger på nordlige breddegrad.

Vi forsøgte at lave en præsentationsrunde i hotellets foyer, men der var for dårlig akustik, og der var også andre gæster til stede. Vi besluttede at vente, til vi skulle køre langt i bussen. Om aftenen blev vi hentet med bus og kørt til "La Ventana". Det var et fint sted, hvor vi først spiste en tre retters menu. Derefter var der Tango Show i to timer – det var rigtig flot og med god musik.

Mandag den 9. januar 2012

Vi spiste morgenmad og kørte derefter med bus ud til Tigre Deltaet i den nordlige del af Buenos Aires. Vi sejlede ud gennem deltaet i en ældre turboat. Det var spændende at høre om og se dette område. Vandet så meget mudret ud, men flere lokale badede i det, og vi fik at vide, at det også bliver brugt som drikkevand, når det har været gennem et filter. Vi sejlede en time, og fik sød kaffe og kage om bord.

Derefter kørte vi retur mod Buenos Aires. Her skulle vi besøge IPCVA (det svarer stort set til Kødbbranchens Fællesråd i Danmark). Her fik vi en grundig orientering om oksekødsproduktionens forhold i Argentina. Kvæget er koncentreret i den nord-østlige del af Argentina. En del steder fortrænges den af majs- og sojaproduktion. Der er slagtet 10,6 mio. stk. kvæg i 2011. Det er en nedgang i forhold til 2009, hvor der blev slagtet 16 mio. stk.

Der var ca. 48 mio. stk. kvæg i alt i Argentina i 2011 mod 56 mio. i 2007. Prisen på oksekød er steget fra ca. 1,10 US-dollars pr. kg til 2,76 US-dollars pr. kg levende vægt. Dyr, der slagtes i Argentina, vejer i gennemsnit 230 kg slagtet (400 kg levende). Der er op til 600 km til et slagteri. Kød til EU skal leveres direkte til slagteri, og dyrene må ikke sendes over et marked umiddelbart før slagtingen.

Eksporten af oksekød var i 2011 på 245.000 ton, og i 2005 blev der eksporteret 772.000 ton, så det er et kraftigt fald. IPCVA mente, at det er dårlig politik fra regeringen, der har den største skyld i, at produktion og

eksport er faldet. Der er indført en told på eksport af oksekød for at holde hjemmemarkedsprisen nede. Forbruget af oksekød på hjemmemarkedet er faldet fra 69 kg i 2005 til 52 kg pr. indbygger i 2011. Det er blevet erstattet af kyllingekød, der er ca. 50 procent billigere. Forbruget af det er steget fra 30 til 40 kg pr. indbygger. Forbrugerprisindekset for kyllingekød er steget 18 procent det seneste år, mens oksekød kun er stedet 10 procent. 85 procent af oksekødsproduktionen kommer fra Angus/Hereford, og kun 15 procent fra mælkeproduktionen. 95 procent af tyrekalvene studes. Foder er forholdsvis billigt i Argentina. Dette skyldes blandt andet, at der er told på eksport af majs/hvede på ca. 30 %. Det blev oplyst, at brug af væksthormoner ikke har været tilladt i Argentina siden 1997.

History and trend of main indicators

Year	STOCK (autumm)	Female slaughter (share)	Calf Price (u\$\$(dec)	Heavy Steer price (u\$\$(dec)	Beef retail price (A\$) (dec)
2005	54,3	36,3%	1,04	0,83	8,88
2006	55,5	41,7%	0,96	0,90	8,80
2007	56,0	47,5%	1,04	1,03	10,79
2008	55,1	48,6%	0,88	0,91	12,76
2009	52,0	48,0%	1,17	1,08	17,42
2010	48,9	43,3%	2,80	2,08	29,92
2011	48,0	36,7%	2,76	2,11	33,29

Sources: SENASA, Ministry of Agriculture, IPCVA.

Vi spiste sandwich inde i byen, og derefter havde vi et par timer på egen hånd inden aftensmaden. Der var meget varmt – vist omkring 38 grader, så det var ca. 40 grader varmere end hjemme i Danmark. Om aftenen spiste vi på La Bistecca. Der var en god buffet, hvor vi kunne smage mange spændende retter.

Tirsdag den 10. januar 2012

Kl. 7.10 kørte vi fra hotellet i Buenos Aires mod Mercado de Liniers, hvilket er verdens største kvægauktion. Her omsættes ca. 1,3 mio. stk. kvæg om året (2011). I 2004 blev der omsat ca. 2,4 mio. stk., så det er næsten en halvering. Der er færre stk. kvæg nu, og flere leverer direkte til slagterierne. Det var meget spændende at høre om denne auktion og se, hvordan de håndterer de mange dyr. Der har været auktion på stedet siden 1901. Studene skal helst veje fra 350 til 450 kg (optimalt).

Efter dette spændende besøg kørte vi videre mod Don Corral. Der var regn på vej, og der var endvidere sandstorm! Don Corral er en stor feedlot med plads til 15.000 stude, men i øjeblikket er der kun ca. 7.500 stk pga. sæsonudsving. Dyrene er opstaldet på en kviehotel-aftale, hvor ejer betaler for foder, medicin og pasning. Der blev fodret med en blanding af majs, sorghum, majs gluten og soja. Tilvæksten er målsat til 1.200 gr. pr. dag.

Don Corral

Fremme ved Las Blancas ved Azul var regnen godt i gang. Det betød stor glæde for argenterne, men knap så meget for os, idet bussen ikke kunne køre de ca. 7 km fra hovedvejen og ned til gården! Men venlige som argenterne er, kom de med pickups og kreaturvogn, så vi kunne komme frem. En meget oplevelsesrig og våd tur for de, der stod bag i bilerne og på kreaturvognen, men samtidig også meget sjov.

Fremme ved gården kunne vi konstatere, at det var en af de bedste avlsbesætninger i Argentina for rød og sort Angus. Farmen er på 45.000 ha, 17.000 moderdyr og 22.000 stude. Der var 130 ansatte. 70-80 procent af dyrene blev insemineret, og der blev også taget embryoner af de bedste køer. Der blev brunstsynchroniseret to gange med tre ugers mellemrum, og lykkedes ingen af disse, blev der brugt foldtyr. Farmen havde 400

tyre til dette formål. På de dyr, hvor der blev taget embryoner, blev der skyllet tre gange, hvorefter koen fik lov til at blive naturlig drægtig.

Markudbytterne lå på ca. 5 t hvede pr. ha, 4 t soja pr. ha (3 t når det var anden afgrøde sået i deres sensommer) og 10 t majs pr. ha. Der var også lucerne på farmen, og den kunne høstes seks gange pr. år. I Danmark er det tre gange på et år! Nedbør ligger på ca. 800 mm pr. år – de 45 mm fik vi den dag, vi var på besøg! Til trods for regnen vil tørkeskade i år betyde en reduktion på ca. 20 procent af udbyttet.

Der var blevet set meget frem til vores besøg, kunne vi se. Seks avlstyre var blevet opstillet ved en bom lige som på dyrskue, og de blev efterfølgende fremstillet på bedste måde. Desuden var embryonkvierne blevet hentet hjem til ejendommen, så vi også kunne se dem. Vi så de køer, hvor der blev lavet forsøg med at fravænne kalvene allerede ved tre måneder i stedet for seks måneder. Dette gjorde man for at få bedre kalve, og for at køerne bedre kunne klare sig på de ekstensive græsarealer efterfølgende. Der blev fortalt om forskellen mellem de to forskellige typer af Angus (rød og sort), som fandtes på farmen. De røde har lidt bedre kødfylde end de sorte, mens de sorte bedre kan klare varmen og det til tider dårlige græs.

Midt i alt dette fik Anne Mette Graumann "snakket" så meget med gauchoen, at hun fik tilbud om at komme op på en af hestene, og det skulle hun selvfølgelig prøve!

Da vi var færdige med rundvisningen, blev vi budt inden for på rødvin og pindemadder. Der blev fortalt om farmen og de ting, de arbejdede med. Her kunne vi også se de mange præmier, som farmen havde vundet på de forskellige dyrskuer. Retur til bussen var regnen heldigvis holdt op, så det var knap så vådt at komme tilbage igen.

Godt våde, men med højt humør, fortsatte vi ud til Don Atilio, hvor der bliver ”opstartet” Holstein-stude. Kalvene kommer fra ti mælkeproducenter, der leverer mælk til det mejeri, som ligger der, hvor vi var på besøg. ”Opstaldningsmetoden” for kalvene op til to måneder består af en majshalmrundsballer med en ca. fire meter lang kæde og to spande. En spand til en 18 procent kraftfoderblanding og en spand til mælk. Der bliver givet mælk to gange to liter dagligt. Det var pasteuriseret celletalsmælk fra mælkeproducenterne. Vand får dyrene tilbudt efter morgenmælken. Når kalven har gået 60 dage ved halmballen, bliver de fravænnede mælken og kommer videre til en anden fold. Her får de tilbudt valle fra osteproduktionen samt en hjemmeblanding af majs og protein. Når kalvene når 200 kg, bliver de solgt videre til en anden feedlot. Hvis man vurderer, at der er god økonomi i slutopfødning, beholder man dem selv, indtil de vejer 400 kg.

Vi overnattede i Tandil. Ved siden af hotellet lå butikken Syquet, der handlede med skinker og spegepølser. Butikken er ejet af Cagnoli, som også ejer en pålægsfabrik, som vi skulle besøge dagen efter. Hos den danske kirke i Tandil blev vi introduceret til kirken og fik fortalt om menigheden samt fik god – men sen aftensmad.

Onsdag d. 11. januar 2012

Vi kørte fra hotellet med bagagen kl. 7.30 og skulle besøge pølse- og pålægsfabrikken Cagnoli (www.cagnoli.com). Her fik vi overtrækstøj, -hue og -futter på, inden vi kom ind i fabrikken. Vi så lidt af produktionen samt kølerummet.

Efter besøget kørte vi mod Necochea, hvor vi skulle besøge andelsselskabet ACA, der udskiber majs, soja og korn til hele verden. Der bliver årligt udskibet 2 mio. ton korn og soja. Når der er spidsbelastning, bliver der kørt 700 lastbiler igennem i døgnet. Hver lastbil kan rumme 30.000 kg. Der bliver udskibet soja til Kina og korn til Europa. Da vi var på besøg, var de i gang med at udskibe byg til Belgien. Skibet kunne laste 33.000 ton. De største skibe kan laste 60.000 ton korn. I Argentina må man pt. ikke eksportere hvede – det har regeringen bestemt. Grunden til, at man ikke må eksportere hvede, er, at argentinerne selv skal bruge hveden til brød. Prisen skal holdes nede, så brød ikke stiger i pris. Landmændene vælger i stedet at dyrke byg.

Vi fortsatte til stranden, hvor vi spiste frokost og var en tur i vandet – dog kun dem, der havde lyst. Martin fortalte lidt om hans hjemegn, og vi kom forbi den danske klub, den danske kirke, og den danske skole, inden vi satte næsen mod Saladillo, hvor vi skulle overnatte, hvor vi var fremme kl. 21.00. Vi spiste pasta til aftenmad på en restaurant lige ved siden af hotellet.

Torsdag 12. januar 2012

Første stop denne dag var hos slagteriet Frigorifico lidt uden for byen. Her blev der ikke udleveret overtræksdragter til turen gennem pølsefabrikken! Slagteriet fik vi ikke lov til at se. Deres general manager var en meget frisk mand, der fortalte om de udfordringer, de har med ikke at kunne låne penge, og hvordan de alligevel prøver at klare sig. Den lokale presse var også mødt op, så to gange måtte Martin stille op til interview, og gruppen måtte stille op til fotografering. Ligeledes fik vi to hele kasser pølser med, som vi kunne smage.

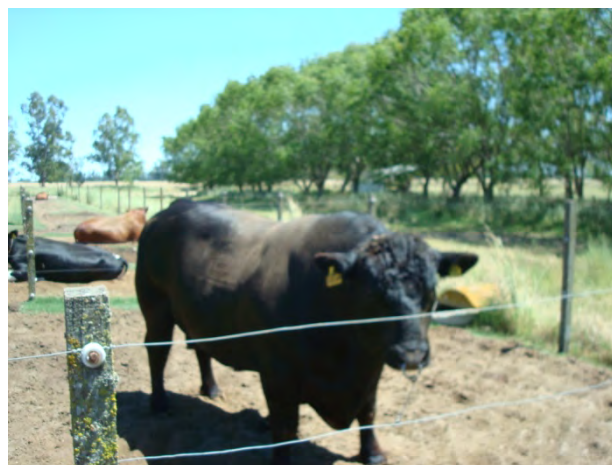
På dette link kan I se, hvad pressen skrev om vores besøg:

<http://www.abcsaladillo.com.ar/saladillo/sociedad/27997-el-frs-recibio-visita-de-empresarios-daneses.html>

Næste besøg var hos SIRBO, som er en privatejet tyrestation. Der er 23 tyrestationer i Argentina. Der var pt. 35 tyre til aftapning. Hele proceduren omkring tapning blev grundigt gennemgået, og vi fik slutteligt lov til at se tyrene. I Argentina bliver ca. 10 procent af kødkvægdyrene insemineret, og for malkeracerne er det 30-40 procent. Tilsvarende i Danmark er det 15 procent af kødkvæget og 85 procent af malkekøerne. SIRBO dækker 5 procent af markedet i Argentina.

I Argentina har man ikke ret meget registrering af generelle data på dyrene, så avlstyrene udvælges ud fra, hvordan de ser ud. Derfor importeres også en hel del sæd, hvor man ved, hvordan avlsværditalle er. Inseminering koster ca. 110 kr. inklusiv brunstsynchronisering, i Danmark vil det koste mindst 500 kr. Tyrene var opstaldet enkeltvis i små folde, og som i resten af Argentina er det udenfor – uden stalde.

Næste besøg var på farmen Puesto Margarita, som er en italiensk ejet kvægfarm med en argentinsk manager. Farmen er et investeringsobjekt for den 88-årige ejer, der kommer på besøg en gang om året. Her spiste vi frokost under et stort egetræ. Efterfølgende blive halmvognen spændt efter pickuppen, og vi blev kørt ud for at se bedriften, der bestod af 1.500 moderdyr plus opdræt, 2.500 ha jord, hvor de 700 blev dyrket med soja og majs, og resten var græs. Farmen led meget under tørken. Vi spiste vore medbragte sandwich i skyggen af træerne i parken, der hører til bedriften. I Argentina har man ikke noget, der svarer til vores DAKA. Nogle brænder de døde dyr, og andre slæber dem sammen på et areal langt ude i marken.

Vi kørte videre til en stor feedlot, der hedder "Profeed". Her er plads til 14.000 stk. kreaturer – mest stude. Det er en ældre bedrift. De har haft samarbejde med fire andre bedrifter vedr. indkøb af foder osv., men det samarbejde er ophørt nu pga. af uenigheder. Alle dyrene på bedriften er på en kviehotel-aftale. Der blev fodret med blandt andet majs gluten, majs mel og kiksaffald, rest fra juiceproduktion samt majsensilage.

Vi kørte tilbage til Saladillo, hvor vi havde en time på egen hånd inden aftensmaden. Nogle købte souvenirs, og andre købte en tiltrængt kold øl! Vi spiste aftensmad på en meget lokal restaurant, hvor menuen stod på lokalt oksekød med pommes frites og salat.

Fredag den 13. januar 2012

Vi kørte fra hotellet kl. 7.15 mod en moderne feedlot tæt ved Saladillo. Don Ramon og familie ejer bedriften. Familien selv bor i Buenos Aires, hvor de også ejer et hotel, parkeringsanlæg og en bilforretning. Der er i dag ca. 8.000 stude/kvier, men de var ved at udvide til 12.000 pladser. Det tager ca. 100 dage at færdigfede på denne feedlot. Dødeligheden er på ca. 1,2 %. Der er 10 ansatte til at passe dyrene – normalt er der en mand pr. 1.000 dyr. Dyrene vejer i gns. 180 kg ved indgang og koster 15 kr. pr. kg. De vejer ca. 350 kg levende ved slagtning.

Foderplanen består af formalet majs, våd majs gluten, majsensilage (tørkeskadet), solsikkekrå og mineraler. En udvidelse koster ca. 1.000 kr. pr. stiplads. Ejeren fortalte, at der i dag er et restbeløb på ca. 350 kr. pr. kalv. Der kan gå tre-fire hold igennem på et år. Det er en bedrift, hvor der er et højt managementniveau. Der fodres med tre forskellige blandinger. Den første blanding med 20-25 % fibre bruges ved tilvæning, dernæst en blanding med 10-13 % fibre og til sidst en blanding med kun 5-7 % fibre. De kunne dog godt få gavn af at dække majsensilagen med plast!

Dagen fortsatte på INTA - den statslige rådgivning, der får tilskud via told på import af landbrugsvarer. INTA blev grundlagt i 1956. Målsætningen for INTA er at give landmanden konkurrencedygtighed, samt at lære dem at udnytte ny teknologi og beskytte miljøet. Derudover skal de optimere, rådgive og give information. Der blev bl.a. talt om priser på jorden, og i det område, som denne afdeling af INTA dækker, ligger jordprisen på 15.000 US-dollars svarende til ca. 100.000 DKK pr. ha. Der er 20.000 landmænd i området.

I denne afdeling af INTA er der 332 medarbejdere, og på forsøgsstationen er der 750 ha jord. Forsøgene dækker ca. 200 ha, og de resterende indgår i normal landbrugsdrift. Forsøgene rykkes rundt på arealerne således, at de ikke er på samme areal hvert år. Der laves sortsforsøg, sprøjtetests og såtidspunkts-forsøg. Der bruges direkte såning blandt andet for at holde på jordens fugtighed og dermed undgå fordampning af kostbart vand, som afgrøderne har hårdt brug for på de meget varme dage om sommeren. Desuden undgås forbrænding af jordens kulstof. Til sidst var vi på markvandring og så forsøg med majs, sorghum og soja.

Sidste stop på turen var hos Agrofün, der dyrker og fremstiller såsæd til brug i såvel Sydamerika som EU. Det betyder også, at en stor del af produktionen er EU-certificeret på samme måde som den såsæd, der sælges i Danmark. Virksomheden er 30 procent fransk-ejet og 70 procent argentinsk-ejet. Her så vi en gennemgang af, hvordan såsæd fremstilles og pakkes. En stor del af produktionen sendes til Europa. Årstiderne udnyttes således, at f.eks. havre, der er høstet i december i Argentina, klargøres og pakkes til det europæiske marked, så det er klar til forårssåningen i Europa. Vi så majsudsæd, der skulle sendes til Europa. Majs blev høstet med ca. 38 % vand og tørres langsomt ned til 14 % vand. Dette skulle bevare den bedste spireevne.

Herefter kørte vi videre mod Gualeguaychu. I Gualeguaychu spiste vi på hotellet og sang fødselsdagssang for to fødselarer – Jesper og Peter. Byen er kendt for samba i weekenderne, og denne dag var ingen undtagelse. Der var optakt til sambaweekend, og derfor var byen fyldt med festglade mennesker til langt ud på natten. Flere i gruppen valgte efter den sene aftensmad at tage på markedstur og ud for at se lidt på byen.

Lørdag den 14.januar 2012

Lørdag var køredag, så vi startede først kl. 9.00. Vi kørte nordpå og vest om Buenos Aires for at komme videre på vores tur. Midt på turen holdt vi ind på en tankstation og fik frokost i det grønne. Da vi var kørt ind i et citrus-område, var der overfor, mulighed for at købe appelsiner samt vandmeloner i stor stil. Vi kunne se, på antallet af biler, der holdt ind, at der var stor tilslutning til denne form for handel ved vejen – 30 appelsiner kostede kun 20 kr. Landskabet, vi kørte i, havde også ændret sig i forhold til det, vi havde set sydpå ved Tandil. Fra den flade pampas kørte vi nu ind i det store deltaområde ved Buenos Aires. Området gennemkrydses af hovedvej 14, som går helt til Brasilien, og som vi ville bevæge os nord på ad. Deltaet består af sumpområde og en del græsområder, som bliver afgræsset.

Undervejs så vi fabrikkerne for Toyota og VW, som producerer her. Hotellet, vi skulle overnatte på, hed Paraiso Termal i byen Federacion, og for trætte turfolk var det dejligt at kunne komme en tur i poolen og få en kold øl. På den anden side af vejen, var der endvidere mulighed for at komme i termiske bade. Herefter tog en del af gruppen ned i byen for at kigge. Aftensmaden stod på bl.a. uspiselig blodpølse, der hverken var færdigkogt eller -stegt, og meldingen fra de personer, der vovede sig til at smage var, at det var melklister. Absolut ikke noget hit! Der var desuden meget høj lokal musik i lokalet.

Søndag den 15. januar 2012

Vi skulle tidligt op, og kørte fra hotellet kl. 7.30. Vi skulle køre tre timer til Estancia "Yapeyu". Bedriften er købt af en lægefamilie og en anden familie fra Buenos Aires. Det er forældrene, der har købt farmen til deres to døtre, der dermed står som ejere af den. Døtrene har valgt at lave farmen om til landbrugsturisme, dvs. at huset kan lejes.

Besætningen består af Braford (Hereford og Brahman), og der var 1.800 køer og 2.000 ha. Området får ca. 1.200 mm nedbør om året, så der er gode græsningsområder. Området ligger kun ca. 2 km fra den brasilianske grænse. Alle dyr bliver badet ca. en gang om måneden pga. tæger, som man er meget plaget af i området. Da tægerne tit sidder i ørerne, skal dyrene helt under overfladen i det smalle bassin.

Herefter så vi, hvordan de kastrer tyrekalve. Det gøres meget simpelt: kalven fanges, lægges ned, og testiklerne skæres af med en skarp kniv. Derefter smøres resterne med antibiotikasalve. Herefter øremærkes kalvene ved at snitte farmens mærke i kalvens øre. Kalvene på denne farm kastreres, når de er en uge gamle, men mærkes først op, når de sendes til slagting, da der er stor risiko for, at dyrene taber eller river mærkerne ud, når de går rundt og græsser. Farmen er godkendt til at sende kød til Europa, og de sælger både direkte til slagterier, til feedlot og til auktion. Derved kan de selv bestemme i forhold til, hvordan markedet ligger. På farmen bliver der i øvrigt ikke brugt gødning til græsset.

Frokosten blev indtaget i det grønne. Det var farmens eget personale, der serverede empanadas og brød med chorizos pølser – meget lækkert! Efterfølgende var der mulighed for en ridetur og en tur i poolen.

Herefter kørte vi videre mod Santo Tome, hvor vi skulle overnatte. I Santo Tome boede vi på et hotel, hvor der også var kasino. Selve byen var ikke særlig rig, og det var tydeligt, at det var kasinoet, der tjente penge hjem. Efter en tur ved poolen og en kold øl var der mulighed for lidt afslapning inden aftenmaden. Vi fik god aftenmad: tapas, godt oksekød og brownies med is.

Mandag den 16. januar 2012

Efter en meget sparsom morgenmad, hvor det ikke var særlig let at få noget at spise – eller noget at spise af, selv om det var et femstjernet hotel, vi boede på, kørte vi mod Las Marias, hvor der dyrkes og produceres mate og kødkvæg. Specielt for farmen er, at de har et socialt program for deres medarbejdere, hvor der både tilbydes bolig, skolegang og fritidsfaciliteter. På farmen er der bevaret 40 ha urskov/jungle, der får lov til at ligge uberørt hen.

Farmen består af 3.000 ha og 5.000 ansatte. Der er 10.000 stk. kvæg af brangus racen (flotte dyr). Der kunne være ca. 1,4 dyr pr. ha. Der blev solgt mange avlstyre, og prisen på en gennemsnitsstyr lå på 25.000 kroner. Farmen har egen feedlot, hvor der bliver fodret med majs og sorghum, og de forsøger at lave en slutfedning på 45 dage. Det kan lade sig gøre, da der er noget godt græs på farmen. Farmen er godkendt til eksport til EU under Hilton-programmet. Dyrene blev behandlet med Ivomec mod tæger/flåter.

Te-plantagen består af 5.000 ha med mate te og udgør 60 procent af deres teproduktion. De sidste 40 procent bliver opkøbt hos andre producenter, 80 procent høstes manuelt, og de sidste 20 procent høstes med hånden. Der bruges både planter og stængler til produktionen af mate te. Mate te produceres kun i et meget begrænset område i det nordlige Argentina, i det sydlige Brasilien og i det østlige Paraguay.

Almindelig te til Grøn te, Breakfast te, Darjeeling te med flere udgør 1.400 ha, og disse udgør 40 procent af deres samlede produktion. De har deres egen planteskole, hvor der fremstilles te-planter til fornyelse af de gamle. Der bliver lavet stiklinger. Alle planter udplantes med hånden, og der kan høstes på planterne i 45 år. Det er kun topskuddene, der bruges til alm te, og disse høstes en gang hver 14. dag i perioden september til december. Te-planterne plantes i buer for at undgå jorderosion i forbindelse med kraftig nedbør. Der var efter besøget mulighed for at shoppe i stedets butik, og der blev desuden uddelt smagsprøver.

Vi kom frem til hotellet Las Cataratas i Puerto Iguazu. Her sagde vi farvel til den argentinske bus og dens to chauffører. Vi havde kørt ca. 3.000 km i Argentina, og var nu tæt på den brasilianske grænse. Vi spiste aftenmad på hotellet.

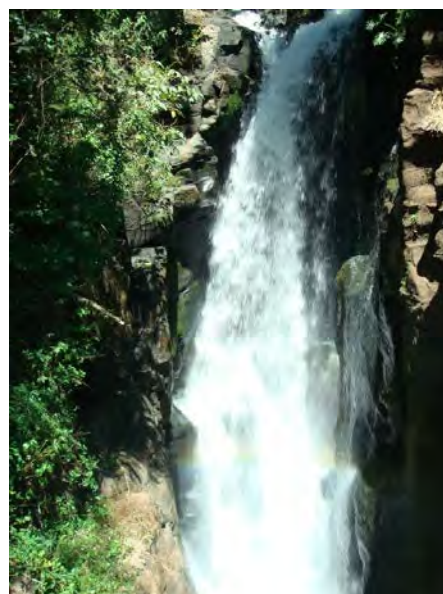
Tirsdag den 17. januar 2012

Vi blev mødt af vores brasilianske guide, Edir, og sammen med ham kørte vi kl. 7.30 mod Iguazu vandfaldene i en brasiliansk bus. Vi startede med at gå ud til Djævlens Gab – det var utrolig flot. Vi så blandt andet næsebjørne og katfisk (maller) undervejs. Vandfaldene er vurderet som et af verdens syv naturvidundere.

Iguazú/Iguaçu-vandfaldene (på portugisisk: *Cataratas do Iguaçu*, på spansk: *Cataratas del Iguazú*) er vandfald fra Iguaçu-floden på grænsen mellem den brasilianske stat Paraná (i den sydlige del) og den argentinske provins Misiones, og ligger i den brasilianske Iguaçu Nationalpark og den argentinske Iguazú Nationalpark. Størstedelen af vandfaldene er på argentinsk område, mens det bedste udkigspunkt befinder sig på brasiliansk område. Navnet stammer fra guarani-ordene *í* (vand) og *guazú* (stor).

Efter gåturen tilbage skulle vi med åben Unimog gennem junglen – der var utrolig frodigt. Der falder ca. 2.000 mm regn om året her. Vi gik det sidste stykke ned til floden, hvor vi fik udleveret en tæt pose og en redningsvest. Vi skulle ud at sejle på floden, helt hen til og under vandfaldene. Vi havde en fantastisk og våd sejltur!

Vi spiste frokost på en restaurant i parken. Vi var godt nok våde, men det var de vist vant til derinde! Der var en god buffet til frokost. Efter dette var der mulighed for at købe souvenirs. Der var en del indianere, der gerne ville sælge håndlavede ting.

Vi kørte mod grænsen til Brasilien. Det tog ca. to timer at komme over grænsen. Vi ankom til hotel Carima i Foz do Iguazu. Nogle nåede en velfortjent tur i poolen. Vi spiste på hotellet denne aften, og folk var trætte.

Onsdag den 18. januar 2012

Efter en morgenmad – hvor der var rigeligt med alt – kørte vi ud til Itaipu-dæmningen og dets enorme vandkraftværk. Vi startede i deres besøgscenter, hvor vi så en film om bygningsprocessen og hvilket socialt ansvar, der bliver taget for de folk, der har været involveret i byggeriet samt de personer/familier, der er blevet påvirket af byggeriet. 28.000 personer er blevet flyttet i forbindelse med byggeriet, og der er blevet eksproprieret en hel del god landbrugsjord til fordel for den kunstige sø, der nu giver vand til kraftværket. Der ikke udbetalt et engangsbeløb, men i stedet får de berørte familier et beløb hvert år frem til 2023.

Dæmningen blev bygget i løbet af 1980'erne, og den er ejet af Brasilien og Paraguay med 50 procent til hver, svarende til 10 turbiner til hver. Der døde ca. 100 personer i forbindelse med byggeriet, hvoraf nogle ligger begravet i betonen.

Itaipú-dæmningen

I 1960'erne blev Brasilien og Paraguay enige om at udnytte Parana-flodens hydroelektriske potentiale. Resultatet blev verdens største dæmning og vandkraftværk.

Beliggenhed: Parana-floden, Brasilien og Paraguay.

Opført: Fra 1975-1991 og 2000-2004 af Paraguay og Brasilien.

Historie: Det første skridt mod Itaipu-dæmningen blev taget i 1966, da Paraguays og Brasiliens udenrigsministre underskrev "Ygazu-loven". Den erklærede, at de to lande skulle undersøge mulighederne for at udnytte Parana-flodens potentiale. I 1973 vedtog begge lande en fælles traktat, og året efter grundlagde de "Itaipu Binacional", som skulle håndtere konstruktionen af vandkraftværket.

Teknologi: Bygningsarbejdet startede i 1975 og toppede i 1978, hvor 30.000 arbejdere var i gang. Ingeniører ledte Parana-floden ud i en afledningskanal, så den oprindelige flodbund tørrede ud, og håndværkerne kunne gå i gang med konstruktionen af hoved-dæmningen.

Den månedlige beton-produktion på byggepladsen nåede 338.000 m³ om måneden, hvilket svarer til 15 Eurotunneler eller 380 Eiffeltårne.

Fire år senere, i 1982, var bygningsarbejdet færdigt. Dæmningen stod 196 m høj og 7,76 km lang!

Ingeniørerne lukkede sluserne i aflednings-kanalen og Parana-floden vendte tilbage til sit oprindelige løb. På kun 14 dage blev et område på 1350 kvadratkilometer dæmmet op – Itaipu-søen. Den er i dag 170 km lang og indeholder 29 mia. tons vand.

I maj 1984 satte kraftværket den første generator-enhed i drift, og frem til 1991 blev i alt 18 installeret.

De 14 sluseporte kan lukke 62.200 kubikmeter vand i gennem i sekundet, så de 18 generatorer kan producere 12.600 megawatt, og det svarer til 75 mio. megawatt-timer om året.

Da dæmningen stod færdig efter 18 år, havde den kostet ca. 126 mia. kr.

I 2000 blev Paraguay og Brasilien enige om at installere to nye generatorer. De blev sat i gang i 2004. Itaipu har nu 20 generatorer, der hver skaber 700 MW, og årligt sparer 67,5 mio. tons CO₂.

De 20 turbiner producerer årligt ca. 100.000 MW, hvilket svarer til 10.000 af de største vindmøller i Danmark. Produktionen dækker 90 procent af strømmen i Paraguay og 23 procent i Brasilien. Paraguay bruger kun en af deres turbiner og lejer de resterende ni ud til Brasilien. Dæmningen er ca. 7 km lang.

Rundt om dæmningen er der plantet træer som en del af det sociale ansvar. Alle medarbejdere, der har været ansat i mere end 15 år, har fået lov til at plante et træ, og det samme er gældende for diverse statsoverhoveder, der har besøgt dæmningen. Bl.a. har Dronning Margrethe i 2000 også plantet et træ (og det var med på den video, vi så). Overløbet blev brugt ca. 35 dage om året. Til sammenligning bliver overløbet hos Hoover-dæmningen i USA kun brugt to gange om året.

Herefter kørte vi til Iguazu vandfaldene på den brasilianske side. Nationalparken er startet i 1939 og er på 180.000 ha. Hvert år besøges den af 1,4 mio. besøgende. 45 procent fra Brasilien, og de resterende 55 procent kommer fra mange andre lande. Der er subtropisk klima, og der bliver op til 47 grader varmt i parken i sommerperioden. I vinterperioden (juni/juli) kan temperaturen falde ned til 5-7 grader.

Af vilde dyr var der blandt andet jaguar, racoon, næsebjørn, puma og makikat. Der skal mindst 100 ha pr. jaguar for, at den havde jagtareal nok. Jaguaren er truet af udryddelse og er samtidig frygtet af landmænd, da den kan finde på at dræbe en ko og tage de gode stykker kød. En jaguar kan veje op til 140 kg. Frokosten blev indtaget på en terrasse med udsigt ud over floden og Djævlens Gab – fantastisk udsigt.

Efterfølgende var det muligt at komme på helikoptertur ud over vandfaldene, en tur i en fuglepark eller tage hjem til poolen. Aftensmaden blev indtaget til sambashow sammen med 1.200 andre gæster. Sambashowet var en blanding af traditionel dans fra hele Sydamerika og afsluttede med samba. Alle danse var med flotte kostumer.

Torsdag den 19. januar 2012

Vi kørte fra hotellet kl. 7.30 mod nord. Der var ca. 2½ timers kørsel op til en feedlot. De sidste 5 km var dårlig jordvej. Vi blev lidt forsinket, da buschaufføren var bange for at få støv op i filterne! Vi ankom til farmen, hvor ejeren dog ikke var til stede. Men vi havde en agronom med, som kunne fortælle om stedet. Der var 1.250 ha jord til ejendommen. Værdien i området er ca. 35.000 US-dollars pr. ha. Det svarer til ca. 200.000 kr. pr. ha. Det er noget af det bedste og dyreste jord i Sydamerika. Jord koster kun ca. 50.000 kr. pr. ha i Paragúay. Der er 15 ansatte. Der var ca. 1.000 stk. kvæg på ejendommen – mest Zebu kvæg. De er nemlig gode til at tåle varmen. Dog er deres kødproduktion og klassificering er ikke så god. Ejeren har en anden ejendom med 4.000 stk. kvæg (Angus, Hereford, Brangus) 300 km mod nord. Den ligger i et område, hvor der findes Mund- & klovesyge, så der må ikke flyttes dyr ned på den ejendom vi besøgte. Dyr til feedlot købes lokalt. Der var kun 10 moderdyr, på den ejendom, vi så.

Studene og kvierne slagtes, når de vejer ca. 240 kg slagtet. Der opnås en pris på ca. 24 kr. pr. kg slagtet. Ejer har selv slagteri sammen med 22 andre producenter. De afsætter kødet med deres eget varemærke. De får ca. 10 procent over normalpris. De må ikke bruge væksthormoner, og medicinforbruget skal registreres. De mister afsætningen, hvis dette ikke overholdes. Der bliver fodret med en blanding af majs-helsæd, kerner-majs og soja. Husdyrgødningen bliver brugt til majsdyrkning. Liggeareal blev skrabet ugentligt, og der bliver ikke brugt noget strøelse.

Ejers søn, som er uddannet agronom, kom forbi, da vi var på vej tilbage til bussen. Han boede ikke på ejendommen, men vi fik mulighed for at stille nogle flere spørgsmål.

Vi kørte fra ejendommen mod Foz do Iguazu. Vi spiste en hurtig frokost i byen og hentede vores kufferter. Herefter kørte vi ca. 500 km i Brasilien. Vi takkede Edir, Martin og Niels for en rigtig god tur, og vi gav Martin en gave. Det var bogen om Argentina fra forlaget Møllen. I denne er der et par billeder af Martin.

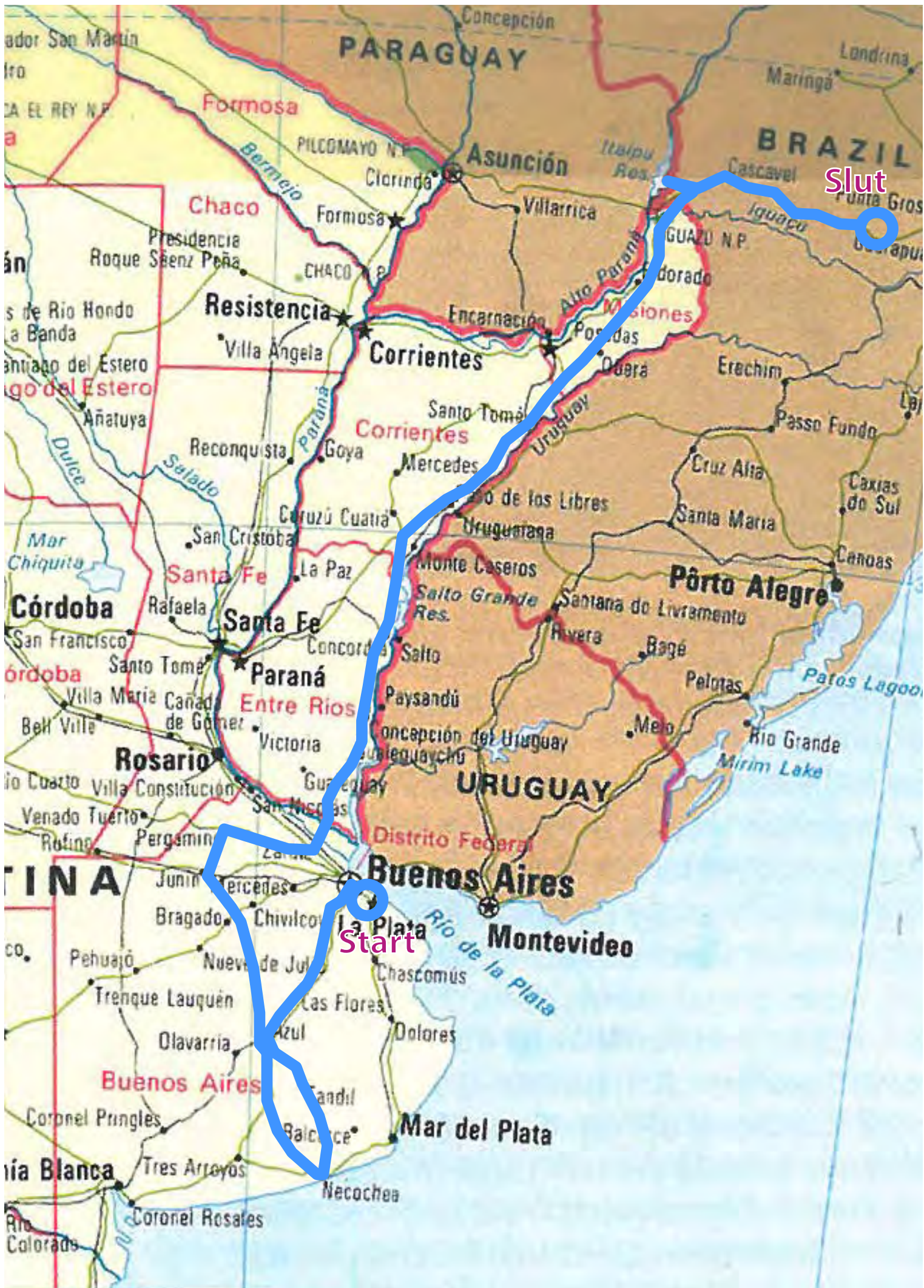
Derefter kørte vi mod lufthavnen og sagde farvel til Martin. Vi håber, at du vil besøge os, når du kommer til Danmark til sommer! Kl. 16.00 fløj vi mod Rio Janeiro – og dem med vinduespladser i flyets højre side kunne se de imponerende vandfald fra luften. I Rio skulle vi vente tre timer på at flyve videre til Madrid.

Fredag den 20. januar 2012

Kl. 15.30 landede vi Kastrup efter lang flyvetur. Desværre var der ca. 10 kufferter, der manglede. Vi har dog siden hørt, at de er kommet godt frem til de rette ejere. Vi sagde pænt farvel og spredtes derefter ud over hele landet.

På vegne af Dansk Kødkvæg og DLBR Slagtekalve vil vi gerne sige stor tak til Niels Damsgaard for at hjælpe med at arrangere turen, og også en stor tak til Martin Jespersen. Det er meget vanskeligt at klare sig i Argentina, når man ikke kan spansk. Det var super at have en person som dig til at oversætte til dansk.

Start

Slut

Cattle and beef output

Current situation and outlook

History and trend of main indicators

Year	STOCK (autumm)	Female slaughter (share)	Calf Price (u\$\$(dec)	Heavy Steer price (u\$\$(dec)	Beef retail price (A\$) (dec)
2005	54,3	36,3%	1,04	0,83	8,88
2006	55,5	41,7%	0,96	0,90	8,80
2007	56,0	47,5%	1,04	1,03	10,79
2008	55,1	48,6%	0,88	0,91	12,76
2009	52,0	48,0%	1,17	1,08	17,42
2010	48,9	43,3%	2,80	2,08	29,92
2011	48,0	36,7%	2,76	2,11	33,29

Sources: SENASA, Ministry of Agriculture, IPCVA.

History and trend of main indicators

Year	Slaughter (millions)	Output (million carcass tons)	Av. Weight of carcass (kg)	Exports (thousand carcass tons)	Domestic Cons. (kg/inh/y)
2005	14,3	3,1	220	772	62,3
2006	13,4	3,0	226	545	65,1
2007	14,9	3,2	216	529	69,4
2008	14,6	3,1	214	426	68,9
2009	16,1	3,4	210	658	68,7
2010	11,8	2,6	221	297	57,6
2011	10,6	2,5	229	245	52,0

Sources: Ministry of Agriculture, IPCVA.

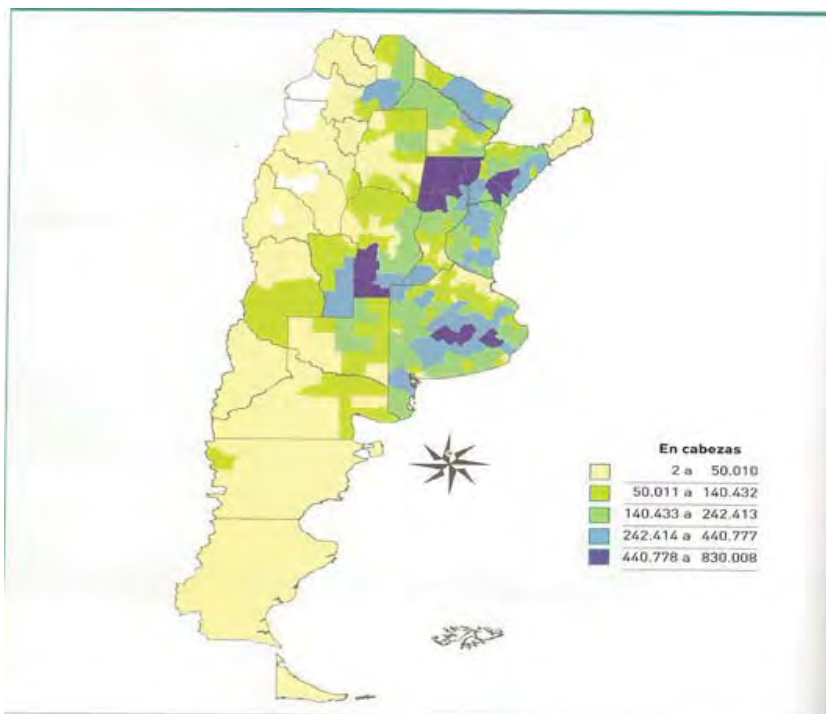
Price's Dynamics

Cattle and beef prices have been more stable during 2011:

Compared to december 2010,

- Cows lowered their price around -10%.
- Feeder cattle did it by -1%
- Finished cattle increased by 1%.
- Retail prices did it by more than 10% in 2011 (+3% in dollars).

Cattle inventories geographical dostribution

Cattle slaughter geographical dostribution

FAENA REGISTRADA BOVINOS 2011 (Acumulada a Agosto)

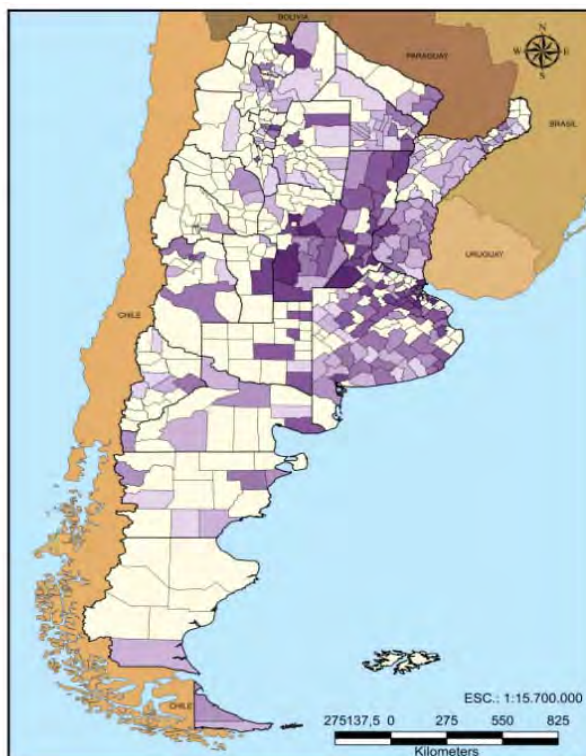
BOVINOS FAENADOS POR DEPARTAMENTO (Cabezas)

**TOTAL GENERAL
FAENA: 6.981.058**

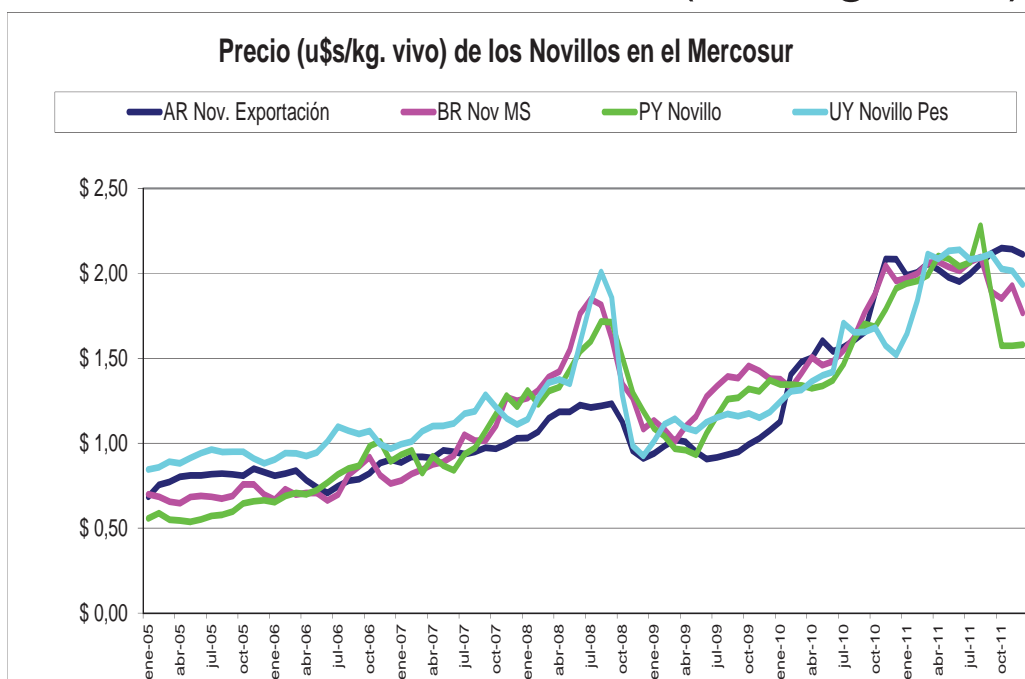
Subsecretaría de Ganadería
Dirección Nacional de Transformación y Comercialización de Productos Pecuarios
Dirección de Análisis Económico Pecuario

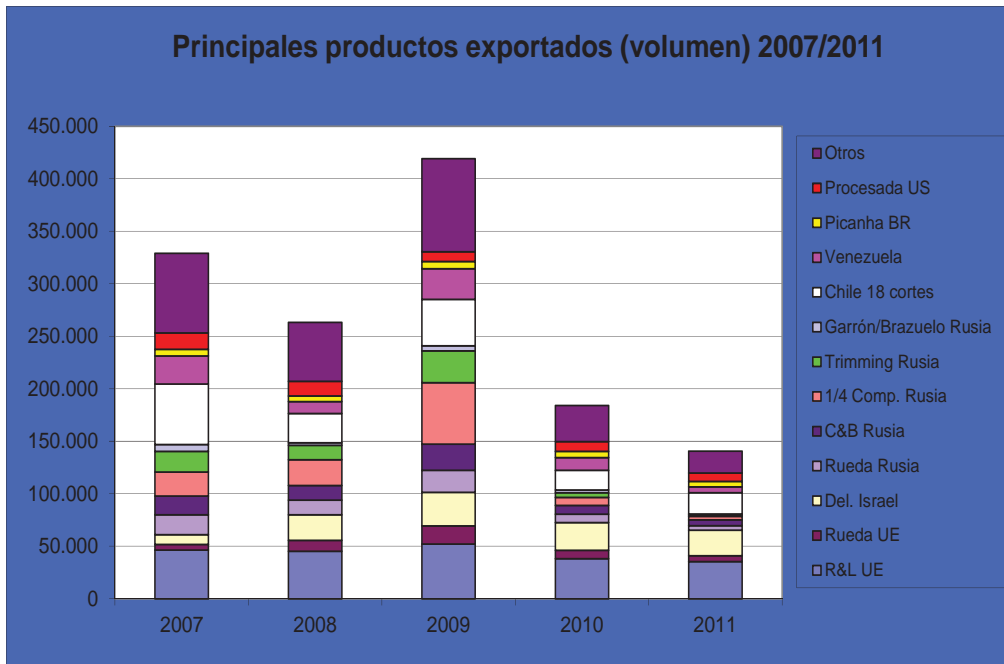
Cattle Prices at Mercosur countries

Year (december price) u\$/kg live	Argentina Steer Export UE	Argentina Light Steer domestic cons.	Brasil Matto Grosso do Sul	Uruguay	Paraguay
2005	0,83	0,90	0,70	0,88	0,67
2006	0,90	0,79	0,76	0,97	0,89
2007	1,03	0,91	1,25	1,11	1,22
2008	0,91	0,80	1,08	0,93	1,19
2009	1,08	0,97	1,38	1,18	1,37
2010	2,08	1,84	1,96	1,52	1,91
2011	2,11	1,92	1,77	1,93	1,58

Steer Prices at Mercosur (u\$/kg - live)

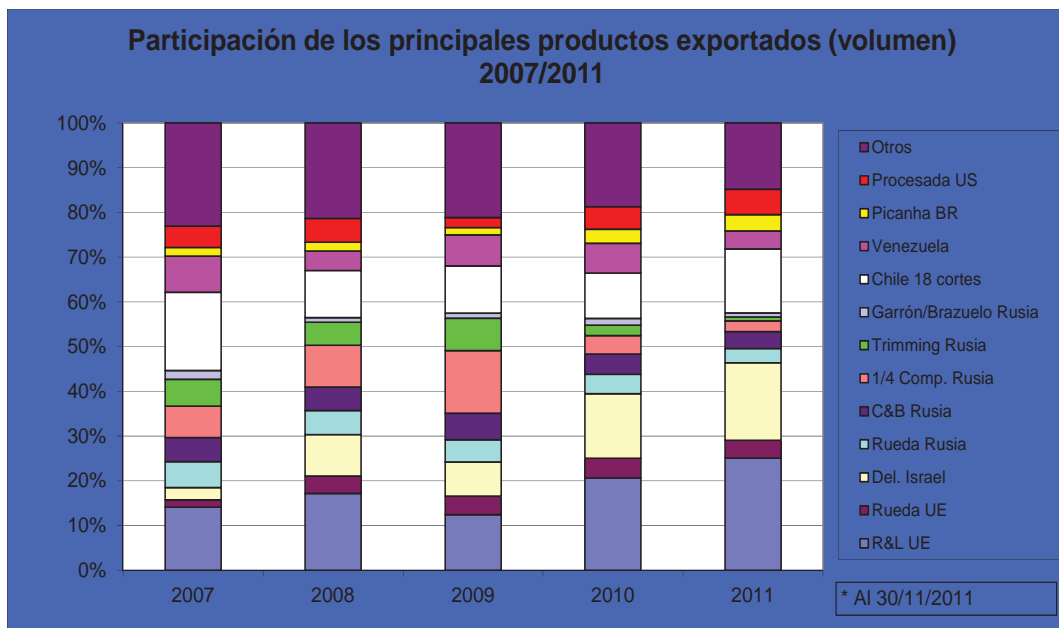

Argentine beef exports (net tonnes)

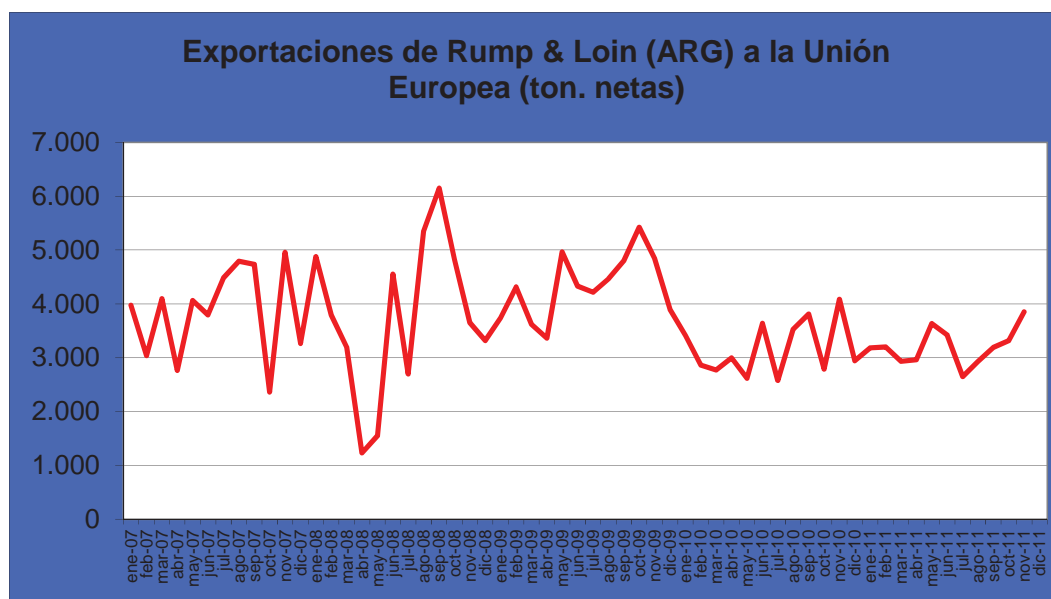
Source: IPCVA, 2011 figures shows jan-nov exports

Argentine Beef exports – Share by product-destination

Source: IPCVA

Rump & Loin cuts exports to EU (net tonnes per month)

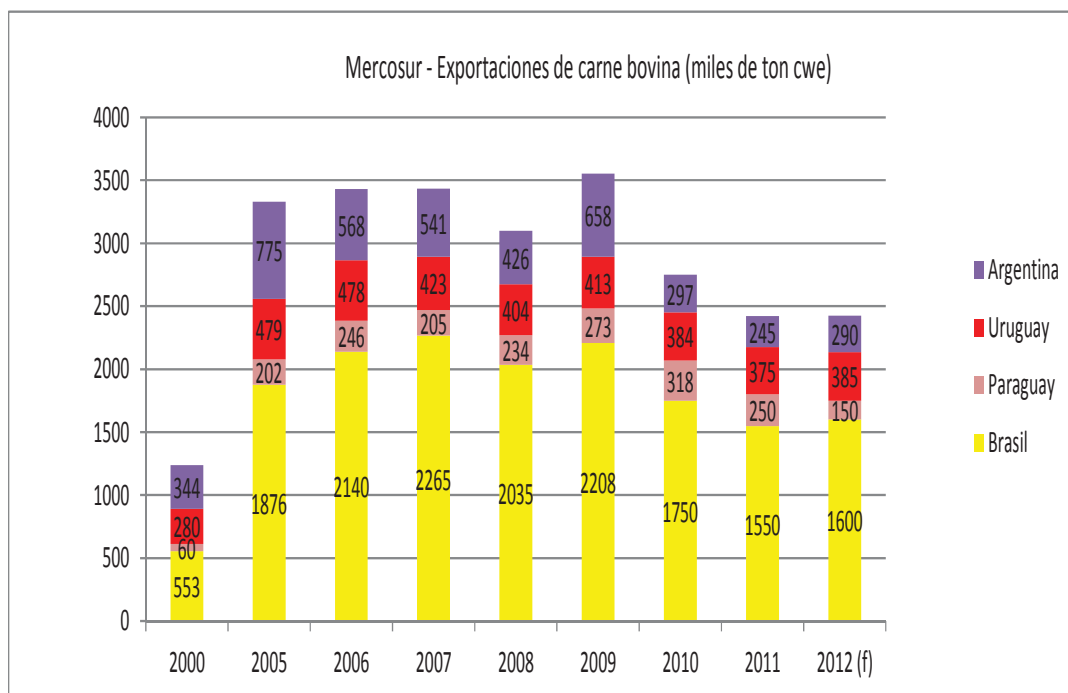
Source: IPCVA

Mercosur countries beef exports

Año	Brasil	Paraguay	Uruguay	Argentina	Mercosur
2000	553	60	280	344	1.237
2005	1.876	202	479	775	3.332
2006	2.140	246	478	568	3.432
2007	2.265	205	423	541	3.434
2008	2.035	234	404	426	3.099
2009	2.208	273	413	658	3.552
2010	1.750	318	384	297	2.749
2011	1.550	250	375	245	2,420
2012 (f)	1.700	150	385	320	2.525
Var % 11/06	-28%	+2%	-22%	-57%	-29%

Sources: SECEX Brasil, Banco Central del Paraguay, INAC Uruguay e IPCVA Argentina. Figures in thousand tonnes cwe.

Mercosur countries beef exports

A slow recovery of cattle inventory and beef output is forecasted

	2007	2009	2010	2011	2012 (F)
Cattle Herd	58 millions	54,4 millions	48,9 millions	48,0 millions	49,0 millions
Breeding Cows	24 millions	22,5 millions	20,5 millions	20,0 millions	21,3 millions
Calf crop	14,3 millions	13,1 millions	11,5 millions	11,8 millions	12,3 millions
Steers	10,8 millions	9,7 millions	8,6 millions	7,8 millions	7,1 millions
Slaughter	14,9 millions	16,0 millions	11,9 millions	10,6 millions	11,3 millions
Beef Output	3,2 m tons cwe	3,4 m tons cwe	2,65 m tons cwe	2,45 m tons cwe	2,6 m tons cwe
Exports	530 th tons cwe	660 th tons cwe	300 th tons cwe	245 th tons cwe	320 th tons cwe
Exports of R&L to EU	46 th tons net weight	52 th tons net weight	38 th tons net weight	37 th tons net weight	36 th tons net weight

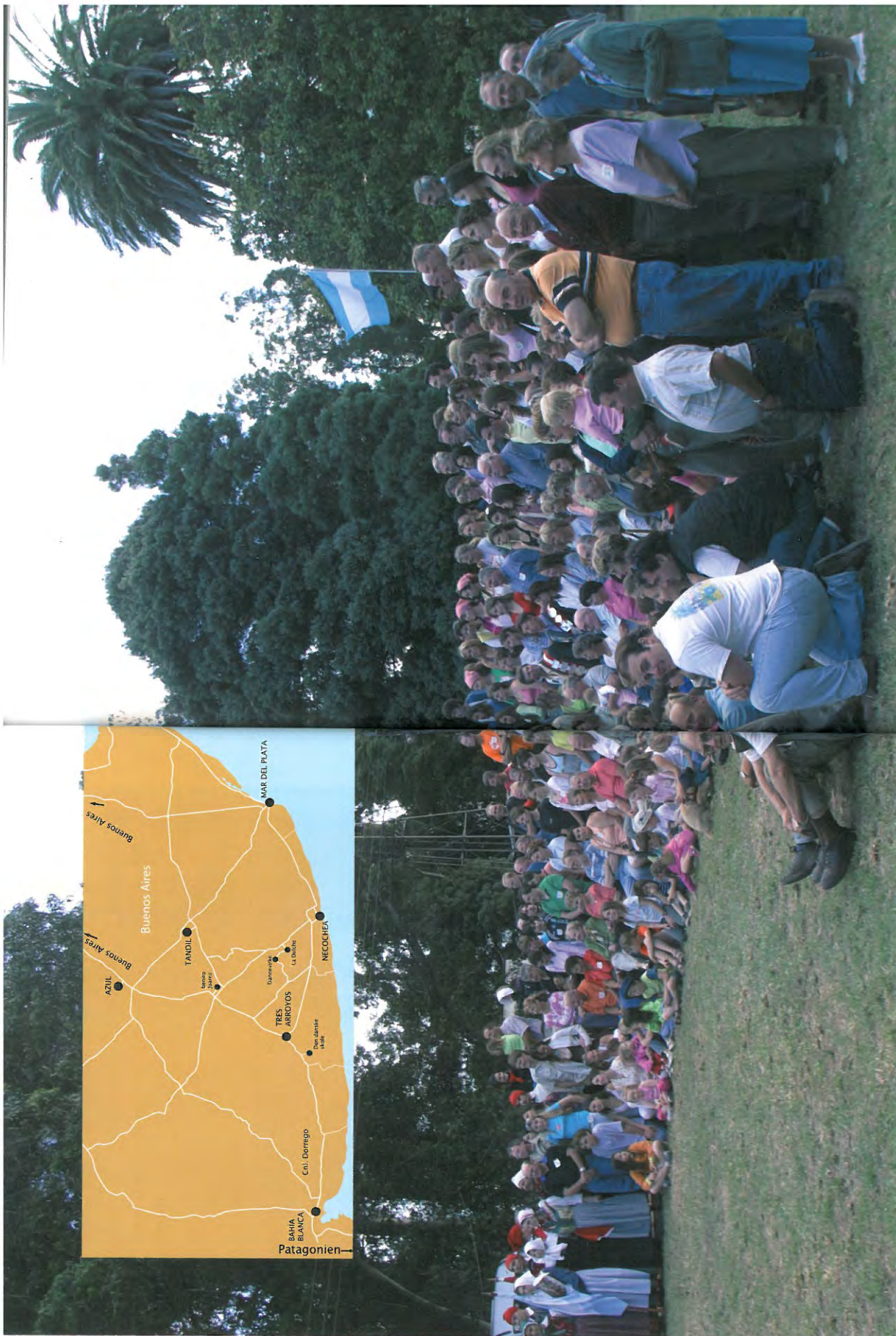
Main exporters to EU inside high quality beef
quota (Hilton)

- Marfrig Group Argentina (slaughter '11: 520,000)
- JBS Argentina (355,000)
- Frigorífico Rioplatense (250,000)
- Frigorífico Friar (270,000)
- Frigorífico Gorina (260,000)
- Frigorífico Arre Beef (200,000)
- La Anónima (150,000)
- Compañía Bernal (ex Finexcor) (125,000)
- Ecocarnes (190,000)
- Amancay (145,000)
- Logros (140,000)

Thank you!

Argentine Beef Promotion Institute
130 Esmeralda St. – 22nd Floor.
1035 – Buenos Aires – Argentina
www.ipcva.com.ar

"DEN DANSKE PAMPA"

På den flade pampa i den sydlige del af Buenos Aires-provinsen danner de tre byer Tandil, Necochea og Tres Arroyos yderpunkterne i den trekant, hvor hovedparten af de danske udvandrere bosatte sig i årtierne omkring år 1900. Tandil var byen, hvor Hans Fugl, den første dansker på pampaen, slog sig ned ved egnens lave bjerge. I Necochea holdes stadig gudstjenester på dansk, mens de danske i Tres Arroyos har egen kirkegård.

Selv om langt de fleste argentinerere med danske olde- og tipoldeforældre er fuldt assimilerede i det argentinske samfund, er der stadig mange personer og familier, der har kontakt med Danmark og som samles omkring deres danske kulturarr. Mest synligt er det ved den årlige sommerfest ved den lille by La Dulce og til høj-skoleugen "De 8 Dage" der hvert år i september foregår på den dansk-argentinske skole ved Tres Arroyos.

Flere familier med danske rødder driver små hoteller og har værelsesudlejning på deres gårde. For danske turister er det en fortrinlig måde at stifte bekendtskab med den danske historie på pampaen.

Dansk-argent fotografiering (s. 53) nær di Festen er blot rangementer, er velkomne.

TANDIL

Omkring Tandil ligger lave bjerge, der sammen med det rekreative område ved Uafhængighedsparken giver byen en speciel karakter. Her er en stor statue for pioneren Hans Fugl fra Lolland. Et oplagt sted at bo i Tandil er hos Tulle i 'Det Lille Danske Hus'.

BYEN VED BJERGENE

Tandil (120.000 indb.) er omgivet af lave bjerge, hvilket giver byen en mere spændende karakter end de andre byer på den flade Pampa. Selv om bjergene mere er store bakker end egentlige bjerge – det højeste punkt er 502 meter over havets niveau, kan mange arealer ikke dyrkes, og flere gårde slår sig i stedet op som besøgslandbrug med rideture på programmet. For de første danske udvandrere, der kom fra de flade Lolland, gjorde det stort indtryk, at komme til bjergene ved Tandil.

Den danske kirke på hjørnet af gaderne Rodriguez og Maipú er bygget i 1877, og er den ældste af de danske kirker i Argentina. Præsten Martín Olesen prædiker på spansk, men en af gudstjenestens salmer er dog altid på dansk.

Umiddelbart sydvest for bycentrum ligger en kunstig sø på det sted, hvor den første dansker på pampaen, **Juan Fugl**, i 1860'erne dæmmede en flod op for at få vandkraft til sin vandmølle. Ved søen satte byen i 1964 en statue af Fugl, som Prinsesse Benedikte afslørede. Området er udlagt til rekreative formål og er et yndet udflugtsmål. Lige vest for søen ligger, **Parque Independencia**, Uafhængighedsparken, som de danske indvandrere kaldte "Portugiserbjerg". Man kan køre til toppen, og udsigten over byen er rigtig god. I påsken valfarter titusinder af katolikker hertil for at bestige **Calvario-bjerget** ad en *Via Crucis*, hvor 14 små stationer repræsenterer Kristi lidelser på vej til korsfæstelsen. Et andet udflugtsmål er **La Moreditza**, Rokkebjerg, som de indfødte kaldte Tandil, hvilket gav byen sit navn. Det var en kæmpe tokkesten på omkring 300 tons, som balancerede på toppen af et mindre bjerg. Den 29. februar 1912 faldt den ned og knustes i mange stykker. Senere er der bygget en urokkelig, kunstig efterligning af stenen.

Hostería Casa Grande, Av. Bolívar 557 (www.hosteriacasagrande.com.ar) er et hyggeligt hotel med mange gamle ting. Lofret bæres af jernbanesveller. Ca. ti gader fra centrum nær Parque Independencia.

La Pequeña Casita Danesa, Det lille Danske Hus, Av. Avellaneda 355 (www.cybertandil.com.ar/lacasitadanesa) er et hyggeligt hus ved Parque Independencia, som en dansk-

HANS FUGL

Hans Fugl er den person, som fortjener æren for at have sat gang i den danske udvandring til Argentina. Han blev født som yngste barn i en børneflokk på ni i et fattigt husmandssted i Horslunde Sogn på Lolland i 1811. Uddannede sig til lærer, og emmigrerede i 1844 til Argentina.

De første fem år boede Fugl på lejet jord nær Buenos Aires, og levede især af at sælge mælk ved dørene i byen. I 1849 rejste Fugl til Tandil, hvor han købte jord og straks gik i gang med at bryde pampaens græs med sin danske hjulplov. I starten voldte både tørke, naboernes omstrefjende dyr og den lille bys borgmester problemer.

Som årene gik, avlede den dygtige og arbejdsomme Hans Fugl stadig mere hvede. Af sten fra de lave bjerge ved Tandil huggede han møllesten, opførte en mølle drevet af heste, og åbnede han et bageri.

Hans Fugl – der nu havde oversat sit fornavn til Juan, var den eneste med en boglig uddannelse i Tandil, og han blev derfor udpeget til formand for en kommission, der skulle sikre retssikkerheden på egnen. Han fik også tillidsposter som kirkeværge, skoleformand og formand i jordfordelingskommissionen. Diligenceforbindelsen til Buenos Aires fik han også forbedret.

Under et besøg i Danmark i 1858 fortalte Hans Fugl om mulighederne i Argentina. 19 venner og slægtninge – heriblandt hans 25 år yngre søsterdatter, som han blev gift med, valgte at følge Fugl på hans rejse "hjem" til Tandil.

Mændene fandt arbejde på gårde og værksteder og lærte på den måde spansk. Kvinderne derimod passede hjemmet og blev derfor langt mindre integreret i byens liv. Danskerne skrev breve hjem, hvor de fortalte om livet på pampaen, og efterhånden ankom flere og flere danskere. I 1876 talte kolonien et par hundrede personer. De fleste kom fra Møn og Lolla håndfuld var fra Jylland.

Efter rejsen til Danmark i 1858 byggede Juan Fugl en vandmølle. I sit hjem holdt han søndagsa indkaldte i 1866 til et stiftende møde i Det Protestantiske Selskab, hvis første opgave var at sørge for at protestantiske præster.

Trods sin centrale og meget respekterede position i Tandil valgte Hans Fugl i 1871 at vende tilbage til Danmark. Frem til sin død i år 1900 skrev han 1.000 sider om sit liv og virke i Argentina. Selvbibliotek. Det Kongelige Bibliotek.

Ved Tandil står denne statue af Hans Fugl, der var den første dansker, der bosatte sig på pampaen.

NECOCHEA OG LA DULCE

I Necochea er både en dansk bar, en dansk klub og en dansk kirke med præst fra Danmark. I den lille by La Dulce bor også efterkommere af danske udvandrere. Langt ude ad støvede jordveje ligger Club Dannevirke.

NECOCHEA

Necochea (85.000 indb.) har en betydelig koncentration af efterkommere af danskere og et til tider levende 'dansk' liv i kirke, klub og skole. Turister vil sjældent mærke meget til byens danskhed, da der udspiller sig privat og ved arrangementer, der ikke annonceres offentligt. Vil man opleve en snert af det dansk-argentinske miljø, kan man gå til gudstjeneste i den danske kirke, tage en drink på Bar Rex og eventuelt spise smørebrød i den danske klub.

I **Den Danske Kirke**, Calle 51 nr. 2966, er man selvfølgelig velkommentil at deltage i søndagens gudstjenester og de arrangementer, som menigheden laver i løbet af året. Midt i december er det årlige julemarked et tilløbsstykke. Præsten kan mailles på necochea@dsuk.dk, hvis man vil spørge om kirkens program. Siden 1971 og frem til 2011, hvor han pensioneres, har danskeren Steen Lerfeldt haft embedet som den danske menigheds præst. Menigheden håber, at Danske Sømands- og Udlandskirker også efter 2011 vil yde økonomisk støtte til en dansk præst. Selve kirken er bygget i 1918 og er i stil som en hvid, dansk landsbykirke.

Den Danske Klub, Club Danés, på Av:42 N 2715 serverer dansk smørebrød fredag aften, men regn ikke med det store fremmøde. Klubben har en stor sal med scene, hvor der tidligere var diletant og jævnlige fester, men som nu sjældent bliver brugt. En ny bestyrelse prøver at få aktiviteter i gang.

Necochea har to bycentrum. Det ene er centreret omkring Plaza San Martín og de omkringliggende moderne forretningsgader. Ved kysten har Necochea sit andet bycentrum, der hver sommer i januar-februar er spækket med argentinske badegæster. Stranden er bred og udstrakt. Mod vest ligger en stor klintplantage, som giver mulighed for ture i naturen. Havnen ved udmundningen af Quequen-floden er udskibningshavn for korn og andre afgrøder fra egnens frodige opland.

Bogens forfatter er inviteret på aftensmad hos familien Jensen i La Dulce.

Hotel Níikén, Calle 87 335 (www.hotelniken.com.ar) ved stranden er byens bedste hotel.

Hotel España, Calle 89 N 215 (www.hotel-espana.com.ar) ligger ligeledes ved stranden. Ejeren mand hedder Christiansen og taler lidt dansk. Hotellet ligger 50 meter fra strandvejen ved centrum ved stranden.

Bondegården er en gård mellem Necochea og La Dulce. Gårdens dansk-argentinske ejere tilbyder bondegårdsferie, hvor man som logerende kan blive en del af gårdens liv eller blot slappe af. Kontakt via familiens hjemmeside www.bondegaarden.com.ar

LA DULCE

La Dulce er en typisk lille by på pampaen med 2.000 indbyggere 60 kilometer nordvest for Necochea. Det, som gør byen speciel, er den store koncentration af efterkommere af danske indvandrere, der har sat stærke aftryk på egnens andelsbevægelse. Da denne bogs konsulent, Ricardo Albeck, i 1980'erne sad i hagskade-køoperatives bestyrelse, havde ni af de elleve bestyrelsesmedlemmer dansk efternavn. Siden er andelen faldet, men lokale dansk-argentinerer påpeger stolt, at det danske islet stadig gør sig gældende på den måde, at regnskaberne er åbne for alle, og at korruption ikke eksisterer. La Dulce var – indtil jernbanens lukning i 1970'erne – stationsby. Byens danske kirke hører under menigheden i Necochea. Skibsmodellen, der hænger i kirken, er Bellona, der som det første danske skib anløb Argentina i 1840.

La Dulce har et par spisesteder, men ingen hoteller.

DANNEVIRKE

Club Dannevirke ligger 30 kilometer længere nordvest for La Dulce. Stedet startede i 1924 som dansk skole og forsamlingshus, men blev senere til ungdoms og sportsklub. Da landområderne blev stærkt affolket i 1990'erne, så bestyrelsen sig nødsaget til at lukke klubben. Den er nu genstartet med blik på at modtage turister, som vil nyde fredelige omgivelser langt ude på landet. Bygningerne ligger i en park, og ved siden af er der en sø, hvor der kan fiskes. Bestyrelsen har et omfattende program med arrangementer, som bevirker, at danskheden her er voksende. Klubben har en hjemmeside på www.dannevirkelever.com.ar

BAR REX

For de danske landmænd på pampaen omkring Necochea var den danske café Bar Rex et fast programpunkt og mødested, når de kom til byen i første halvdel af 1900-tallet. Møblementet og de falmøde danske billeder og fotografier er ikke skiftet ud siden dengang. Den kvindelige del af det venlige ejerpar taler dansk, så det er oplagt at besøge baren, der også serverer lette anretninger. Adressen er Calle (gade) 62, mellem Calle 61 og 63.

I Somm
man pu
danske
gøres k
danske

SOMMEI
Siden 18
på egne
afholdt
en gård
mange a
bet ud, k
bedste v

til sønd
decembe
omkring
tinere til
aftener e
med asat
og lørdag
ningen af
revy, hv
medlem
kærligt til
gjort sig
løb. Om d
ter, og or
gudstjene

Somme
res af en
medlem
festen sa
Formande
årets fugt
ved fugles
Danske
velkomne
merfesten